

عنوان مقاله:

تحلیل سیاست های زمین و مسکن و میزان اثرگذاری آن ها بر توسعه کالبدی شهرها (مورد مطالعه: منطقه ۱۵ شهرداری تهران)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات ساختار و کارکرد شهری، دوره ۸، شماره ۲۷ (سال: ۱۴۰۰)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۲۸

نویسندگان:

مهدی مرادی - کارشناسی ارشد گروه شهرسازی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

طاهر پریزادی - استادیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه خوارزمی تهران، ایران

علیرضا عندلیب - دانشیار گروه شهرسازی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

مسکن کوچکترین عنصر سکونتگاه ها، مهم ترین کاربری شهری و یکی از شاخص های عمده ارزیابی توسعه یک کشور است. از سویی تغییر و تحولات جمعیتی ناشی از رشد طبیعی و مهاجرت، نیاز به مسکن را افزایش داده و موجب گسترش کالبدی شهرها می گردد؛ اصولا نبود سیاست گذاری صحیح در بخش زمین در یک کشور و یا عدم تناسب سیاست اتخاذ شده با وضعیت اقتصادی، فرهنگی و سیاسی موجود در آن، منجر به بروز مشکلات متعددی در حیطه اقتصاد خواهد شد. این امر دولت های ملی و محلی را بر آن داشت تا سیاست هایی را در جهت کنترل گسیختگی کالبدی شهرها تدوین کنند. هدف پژوهش؛ تشخیص میزان اثرگذاری این سیاست ها بر توسعه کالبدی منطقه ۱۵ شهرداری تهران است. در این پژوهش که به لحاظ هدف شناختی و به لحاظ ماهیت پس رویدادی است؛ از رویکرد کیفی با روش توصیفی- تحلیلی بهره گرفته شد. بخش مطالعات میدانی با روش پیمایشی و بر مبنای تکنیک مصاحبه و پرسشنامه صورت پذیرفت. جامعه آماری را نخبگان، اساتید و کارشناسان و متولیان شهری تشکیل می دهند. جهت تجزیه و تحلیل داده ها از نرم افزار SPSS (آزمون فریدمن) و جهت نمایش داده ها از نرم افزار GIS استفاده گردید. نتایج پژوهش نشان داد که از میان سیاست های موثر بر توسعه کالبدی منطقه پانزده شهرداری تهران، سیاست های تقاضا محور تاثیرگذاری بیشتری نسبت به سیاست های عرضه محور داشته است؛ و از میان کلیه شاخص ها، دخالت مستقیم دولت در بازار زمین (واگذاری ها در بخش زمین شهری) بیشترین نقش را ایفا نموده است.

کلمات کلیدی:

زمین شهری، سیاست های زمین و مسکن، گسترش کالبدی، منطقه پانزده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1263403>

